

SEQUERA El volum circulant per Tortosa en l'any hidrològic 2022/23 ha estat de 3.220 hectòmetres cúbics, el més baix des que hi ha registres

El cabal anual de l'Ebre assolix el seu mínim històric per la sequera

Terres de l'Ebre Redacció / Ò.M.J.

El cabal del tram final del riu Ebre durant l'últim any hidrològic, entre l'1 d'octubre del 2022 i el 30 de setembre del 2023, ha estat el més baix dels darrers 25 anys, segons les dades de l'estació d'aforaments de Tortosa, l'última homologada que recull registres. El volum circulant dels 12 mesos ha estat de 3.220 hectòmetres cúbics d'aigua, la xifra més baixa des de 1998 -des que es tenen registres a Tortosa- i sense gaire marge respecte als 3.100 hectòmetres cúbics anuals que marca el cabal mínim.

Els 3.220 hectòmetres cúbics suposen la meitat de l'aigua que va baixar l'any passat per Tortosa i només un 37 % de la mitjana anual del darrer quart de segle. L'anterior cabal més baix es va produir l'any 2011-12, amb 3.905 hectòmetres cúbics, mentre que, en canvi, l'any següent, el 2012-13, es va registrar el màxim d'esta sèrie de 25 anys, amb 15.552 hectòmetres cúbics en total.

En un comunicat, la CHE constata que l'any hidrològic ha estat marcat per la falta de precipitacions i la sequera a tota la conca. El tram final de l'Ebre continua en situació d'emergència, amb el pantà de Mequinsena com un dels més afectats de tota la conca, al 37 % de la seua capacitat, i des de fa mesos el riu re-

gistra a Tortosa un cabal al voltant dels 80 metres cúbics per segon, el mínim ecològic establert per la llei per als mesos de ple estiu. La CHE valora que els cabals ambientals de la conca s'han complert en un 80 % o 90 %, "valors acceptables en el context de sequera patida".

La PDE reitera que la situació actual demostra la necessitat de millorar els cabals ecològics: **"Els cabals cada vegada són més baixos i això va en perjudici del tram final de l'Ebre i el Delta. El problema no és que un any hi haja menys cabal, sinó que cada vegada la seqüència s'allarga. La major part de cabals baixos s'han registrat en els últims**

anys", denuncia la portaveu de la PDE, Susanna Abella, que insisteix que cal replantejar els usos i frenar l'expansió de regadius.

POCA PLUJA I MOLTA TEMPERATURA El màxim organisme de conca admet que "s'ha posat a prova la governança de l'aigua" en una situació d'emergència que s'explica per la manca de pluges, l'evolució del desgel i les altes temperatures de l'estiu.

La precipitació mitjana de l'any hidrològic a la conca ebreca ha estat de 509 litres per metre quadrat (l/m^2), un 12 % respecte de la mitjana dels últims 10 anys. En el còmput

total ha estat una tardor seca (20 % de déficit en les precipitacions), un hivern una mica humit (10 % de superàvit), una primavera extremadament seca (50 % de déficit) i un estiu humit (40 % de superàvit).

Al déficit de precipitacions d'enguany se suma el déficit de l'any 21-22, que va ser del 13 % respecte a la mitjana de 20 anys, "principal circumstància que explica la situació de sequera", segons la CHE, que també recorda que els dos últims estius han estat entre els més càlids de les últimes dos dècades, la qual cosa fa augmentar "l'evapotranspiració estival i també la demanda hídrica dels cultius". Un tercer factor

CONQUES INTERNES

Valors com els de la sequera del 2008

■ Els embassaments de les conques internes de Catalunya han caigut per sota del mínim històric de la sequera de fa 15 anys. Segons dades d'esta setmana facilitades per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), el nivell al conjunt de pantans és del 21,03%, una dada inferior al 31 de març del 2008 (21,05%), el moment més crític de l'episodi. De fet, el volum d'aigua actual no s'havia vist des de principis de segle. Amb tot, l'ACA apunta que les dessalinitzadores han endarrerit uns sis mesos els efectes de la sequera. Els embassaments de les conques de l'Ebre, gestionats per la CHE, se situen al voltant del 31%, a prop del mínim històric, també del 2008: 30,45%.

han estat les poques reserves de neu i, en conseqüència, l'escàs desgel, que a més es va avançar un mes i mig respecte a les dates habituals.

Així, després d'una primavera gairebé sense pluja, la quantitat d'aigua embassada, a 31 de maig del 2023, era a la conca de l'Ebre també la més baixa dels darrers 25 anys, cosa que va fer que l'organisme de conca i els usuaris prenguessen mesures de contenció. En el cas del delta de l'Ebre, la CHE va reduir a la meitat la disponibilitat d'aigua dels regants, en un escenari inèdit l'impacte del qual caldrà acabar de ponderar amb la finalització imminent de la sega. ■ FOTO NÚRIA CARO